

museum stukken

Scoren. Pierre Kerkhoffs heeft het zijn voetballeren lang gedaan. Altijd en overal. Als onderdeel van net vijftien jaar speelde hij in 1952 met de Limburgse club Maurits al tegen een impo- sante verdediger als Frans Tebak van EVV Eindhoven. Met de mijnwerkersclub uit Geleen werd Kerkhoffs in 1957 ook kampioen van Nederland bij de amateurs. Toen al reeg hij de goals aaneen. Die ge- woonte trok hij door in zijn loopbaan, die hij voorzichtig opbouwde. Pierre Ker- khoffs wist wat hij wilde. Als kind uit een echt katholiek en hierdoor groot mijn- werkersgezin met tien kinderen was hij aan weelde niet gewend, dus moest het voetballen hem maar welvaart brengen. De manier waarop dat moest gebeuren had hij al vroeg in zijn hoofd. Het was nog niet de tijd van geslepen zaakwaarnemers. Dus kwam Pierre voor zichzelf op. Nadat hij alle geïnteresseerde semi-profclubs uit Limburg links had laten liggen, maakte hij er vanaf 1958 een gewoonte van alleen te tekenen voor clubs die bereid waren een lage transfervergoeding na het einde van het contract te accepteren.

Als jongeling was *Piërke* voorbestemd voor de mijnen. Maar in plaats van het risico op stoflongen gebruikte hij zijn zuurstof voor een gevarieerde sporttraining. Sport was zijn passie, maar vooral ook het middel om een andere toekomst af te dwingen. Hij bouwde

Rotterdam, 7 april 1965: Nederland-Noord-Ierland 0-0.

Achteraan vanaf links: Frits Flinkevleugel, Rinus Israel, Eddy Pieters Graafland, Daan Schrijvers en Cor Veldhoen. Vooraan: Guus Haak, Pierre Kerkhoffs, Co Prins, Henk Groot, Theo Laseroms en Coen Moulijn.

dan een sensatie. De al 38-jarige Abe Lenstra en de Oostenrijker Richard Brousek hadden er het grootste plezier in Kerkhoffs voortdurend met afgemeten passes de diepte in te sturen. Bij zijn eerste thuiswedstrijd in Enschede, tegen Blauw Wit (6-3), maakte Kerkhoffs dankzij Lenstra en Brousek meteen alle zes goals voor SC Enschede.

Drie seizoenen bleef Kerkhoffs scoren in Enschede. In die periode speelde hij ook zijn eerste drie interlands. In 1961 maakte hij zijn faam als koningsschutter opnieuw te gelde, toen via een goed contract bij PSV. Het werd een eentonig verhaal. Pierre

De wondersloffen van Pierre Kerkhoffs

kop- en schotapparatuur op de zolder van zijn woning en in de buitenlucht werkte hij voortdurend aan zijn souplesse en snelheid. Hij was van nature fragiel, bij een lengte van 1,72 meter en een gewicht van 68 kilo, maar pezig als hij ook was ontwikkelde hij een geweldige sprint- en kopkracht. Hij liep de 100 meter in elf seconden en bij het koppen beheerste hij de kunst van het verlengen van zijn gestalte in de lucht.

Pierre Kerkhoffs koos na alle successen dus niet voor een nieuwe Limburgse club, hoewel Fortuna '54, Sittardia, Rapid JC en MVV hem dolgraag wilden hebben. Tot ieders verbazing tekende hij in de zomer van 1958 een contract bij Enschedese Boys, een club uit de Tweede Divisie. Hij dwong af dat deze groenwitten aan het einde van het contract niet meer dan twintigduizend gulden voor hem konden vragen. Dat was een profijtelijke afspraak, want twee jaar later had SC Enschede meer dan een ton voor hem over. Het laat zich raden wie het beste af was met die transfer. In Enschede was Kerkhoffs aanvankelijk niet veel minder

Het shirt dat Pierre Kerkhoffs tijdens het WK van 1965 droeg en zijn speciale schoenen.

FOTO: TOM BODE

Kerkhoffs werd ook in Eindhoven topscorer, in het seizoen 1962/63 tevens van de Eredivisie. Hij maakte ook belangrijke doelpunten voor PSV in het Europa Cup-toernooi. Maar toen PSV in 1964 ineens niet helemaal tevreden meer was over de productieve Limburger, wist zakenman Kerkhoffs het goed gemaakt. Hij liet zich op de transferlijst plaatsen en ging in Zwitserland bij Lausanne Sports vier keer zoveel verdienen als bij PSV. Tot in de jaren zeventig bleef Kerkhoffs goalgetter in Lausanne.

Pierre Kerkhoffs deed veel voor zijn sport. Hij leefde als een asceet en liet zich in Italië speciale voetbalschoenen aanme- ten. Ze zagen eruit als een mix van spikes en balletschoenen. Het soepele leer lag als een tweede huid om zijn voeten. Links en rechts schoot hij er de ballen mee om de oren van de doelman. Hij bereikte wat hij wilde: geen kommervol bestaan als mijn- werker, maar een zonnig en lucratief leven als voetballer.

TEKST: MATTY VERKAMMAN